

10 Я чамъ въ Дамаскъ кѣше ѿдѣнъ оученикъ име то мѣ Ананїа: и рече мѣ Гдѣ въ видѣніе, Ананїе. Я той рече: что ме Гдѣи.

11 И рече мѣ Гдѣ: стани та иди на пѣтъатъ който се вѣка правъ, и потржи въ Иудовшатъ домъ ѿдного Тарсанина име то мѣ савлъ: той се сегдѣ Бгѣ моли.

12 И видѣ (савлъ) въ видѣніе ѿдного человекъ име то мѣ Ананїа, който влѣзе, и тѣри сиржкѣ та на него за да прогледне.

13 И шговори Ананїа: Гдѣи, чѣлъ самъ ѿ мнозина за тоа человекъ, колко ѿ зло сотвориля на стѣи те твой во Иерусалимъ:

14 И тѣка има власть ѿ архїерей те да вжрзѣва сички те който призыватъ твоѣ то име.

15 И рече мѣ Гдѣ: иди, зашто тоа (человекъ) ми ѿсосѣдѣ и зкранъ, за да пронесѣ мое то име предъ пѣзѣцѣи те и предъ царове те, и предъ сынове те Израилеви.

16 Зашто азъ ще мѣ кажемъ, што трѣбѣва да пострада той за мое то име.

17 И шиде Ананїа, и влѣзе въ кѣша та, и като си тѣри рѣце те на него, рече: Савле брате, Гдѣи Исѣсъ който ти се пѣви на пѣтъатъ по който си дошелъ, прати

ме, за да прогледнешъ, и да се испжанишъ съ Дхѣ стѣи.

18 И тоа чѣсъ ѿпаднѣха ѿ очей те мѣ като люспы: и ѡбїе прогледнѣ, и стана та се кржстї:

19 И като хапнѣ, оукрѣписе. и седѣ савлъ нѣколко дни тамъ съ оученицѣи те който вѣха въ Дамаскъ:

20 И ѡбїе проповѣдаше Христѣ на соборища та зашо ѿ той ѿнѣ Бжїи.

21 И чѣдехасе сички те който го слѣшаха, и говорѣха: не ѿ ли тоа што гонеше во Иерусалимъ ѿнѣ, който наричѣха това име; и тѣка за това ѿ дошелъ, да ги завѣдѣ вжрзаны кодъ архїерей те;

22 Я савлъ по много се крѣпеше. и смѣщѣваше Иудей те който живѣеха въ Дамаскъ. понѣже докѣзѣваше зашо тоа ѿ Христѣсъ.

23 И като заминаха много дни, шговори хасе Иудей те да го оукїатъ.

24 Но Савлъ разѣмѣ тоа ниженъ шговоръ, и вѣрдеха портѣи те и денѣ и ношкѣ да го оукїатъ.

25 Я оученицѣи те го земѣха презъ ношкѣ, и тѣриха го въ кошъ та го спѣриха (съ вжже) по стѣнѣ та.

26 И като дойдѣ Савлъ во Иерусалимъ, покѣщѣваше се да се соединї съ оученицѣи те: но сички те се боѣха